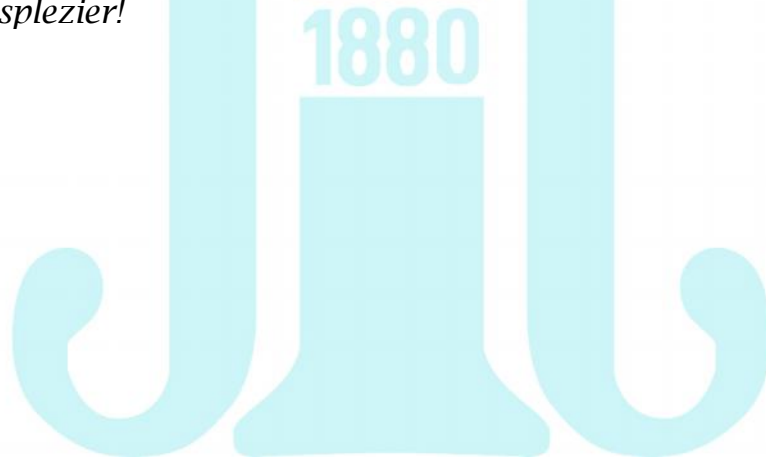

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontfemen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE WAARHEID

Eenakter in twee taferelen

door

Udo Meiresonne

1880

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2006

Nr.2897

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A3

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE WAARHEID* op te voeren moet de naam van auteur *UDO MEIRESONNE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2006/220/003
ISBN 978-90-385-09365

© 2006 Toneelfonds J. Janssens/Udo Meiresonne
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

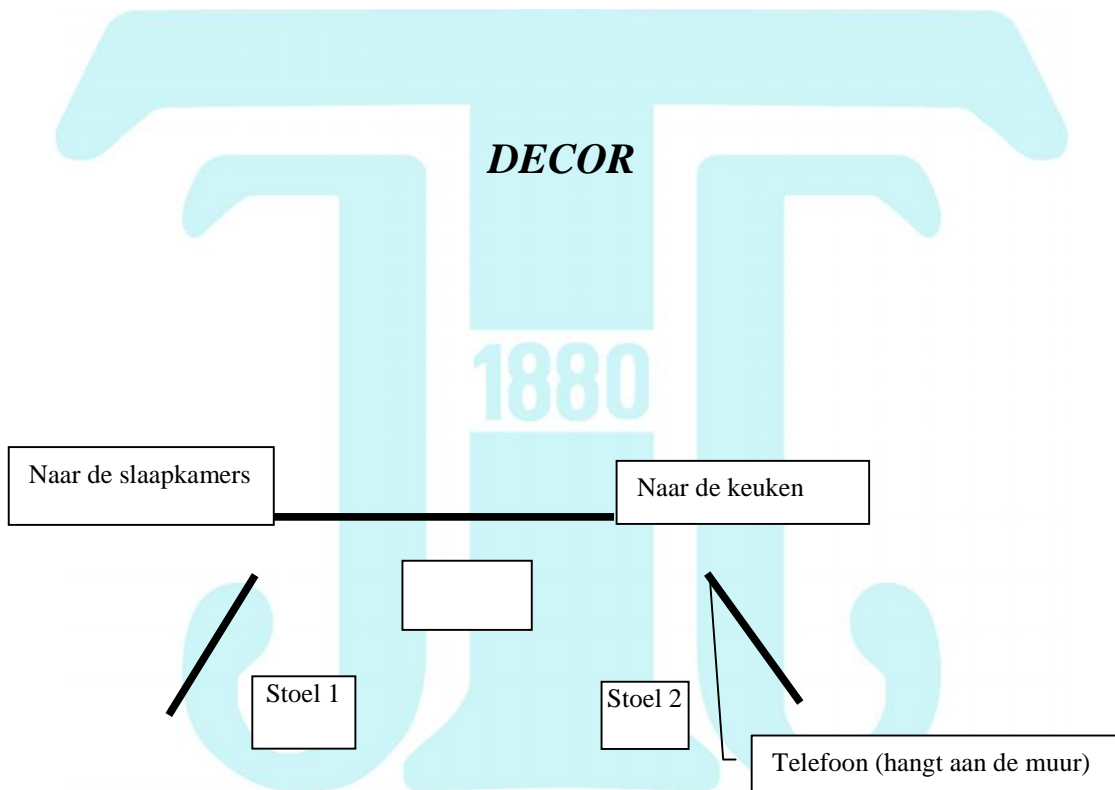
PERSONAGES

(2 meisjes – Fig)

ELKE : De oudste zus, het ernstige type, loopt steeds in het rijtje, springt nooit uit de band.

ANKE : De tegenpool van Elke. Anke is het zonnetje in huis, maar zet ook geregeld, en met plezier de boel op stelten.

FIGURATIE : Man of vrouw (naar gelang de gespeelde variant)

KORTE INHOUD

Elke (19) en Anke (16) zijn twee zusjes die voor het eerst een weekend alleen thuis zijn. Anke heeft wilde plannen, maar Elke ligt dwars. De gemoederen lopen hoog op en Anke loopt weg. 's Anderdaags komt het tot een nieuwe confrontatie tussen de twee tegenpolen. Maar zijn ze wel zo verschillend? Is de rol van voorbeeldige grote zus niet aan Elke opgedrongen?

En hoe zit het eigenlijk met hun ouders? Waarom zijn zij eigenlijk met het weekend weg? Heeft Anke gelijk wanneer ze beweert dat het voor hun relatie het weekend van de waarheid is? Of wil ze enkel haar zus op stang jagen? En wat verzwijgt Elke? Waar is zij eigenlijk zo bang voor?

Deze vragen zullen niet allemaal beantwoord worden in het stuk. De waarheid komt niet helemaal aan het licht. Het stuk eindigt met de thuiskomst van een van de ouders. Alleen. We zullen nooit weten waarom. Het is 'ieder zijn waarheid'.

VARIANTEN

Er zijn drie versies van 'De Waarheid' opgenomen in deze brochure. Het verschil zit in de laatste 2 bladzijden, namelijk wanneer Elke begint uit te leggen waarom ze zo haar best doet voor mama.

In de ene versie is dat omdat mama vroeger al eens een tijdje het huis verlaten heeft, in een andere omdat papa ooit al een keer is weggegaan. In de laatste versie is louter de angst voor een scheiding het motief voor Elkes ijver.

Het is perfect mogelijk één van de varianten in te studeren en er een aantal opvoeringen van te doen. Maar wellicht geeft het meer voldoening zich de drie versies eigen te maken en elke voorstelling een andere variante te spelen.

Eigenlijk is dit een verborgen boodschap (of desgewenst een practical joke): een toneelstukje dat driemaal na elkaar anders eindigt bevestigt een oude wijsheid, 'de waarheid heeft vele gezichten'.

Eerste tafereel

(Elke zit een boek te lezen op stoel 1. Anke komt opgewonden uit de gang naar haar slaapkamer.)

ANKE : *(poeslief)* Zusje?

ELKE : *(ijskoud)* Waag het niet.

ANKE : Wat?

ELKE : Ik zei: Waag het niet.

ANKE : Ik heb gehoord wat je zei, en het zal je wellicht verbazen: ik heb het zelfs begrepen. Ik vraag me alleen af wát ik niet mag wagen. *(Anke gaat zitten op stoel 2.)*

ELKE : "Wat je ook van plan bent. Het is géén goed idee. Zet het dus maar uit je hoofd, er komt niets van. We houden het rustig dit weekend, dat heb ik mama beloofd. En jij trouwens ook: je zou je gedragen, dat heb je zelf gezegd.

ANKE : Natuurlijk ga ik me gedragen! Ik vind dit een unieke kans om eens samen naar de discotheek te gaan. Of naar een fuif. Naar het praatcafé? De bioscoop?

(Elke schudt telkens het hoofd.)

Jij bent toch niet zinnens thuis te blijven? Het hele weekend lang?

ELKE : Je hebt het beloofd, Anke. Belofte maakt schuld.

ANKE : Elke, het is vrijdagavond. We hebben twee dagen het huis voor ons alleen. We kunnen doen en laten wat we maar willen, en zolang we maar willen. Mama heeft toch zelf gezegd dat we oud genoeg zijn om onze verantwoordelijkheid op te nemen. Vanavond gaan we dus op stap, en morgenavond ook. Dat is volgens mij volkomen verantwoord.

ELKE : Waarom doe je dit? Je hebt nog zo beloofd dat je je zou gedragen. Maar je meende er dus niks van. Ik had het kunnen weten.

ANKE : Een leugentje om bestwil, grote zus. Ken je dat niet? Het gaat er nu niet om precies te doen wat we beloofd hebben, het gaat erom dat mama en papa met een gerust hart op weekend konden vertrekken. Ze hoeven toch niet alles te

weten.

ELKE : Hou er over op, het gaat niet door. Vanavond blijven we eens gezellig thuis. En morgen ook. *(neemt de afstandsbediening en richt ze op de zaal.)*

(Op de televisie" begint het nieuws. Vervolgens neemt Elke haar boek weer op en leest verder. Anke zit eerst wat verveeld naar het journaal te kijken, neemt dan de afstandsbediening en zet de televisie op een muziekzender.)

Het leven is een videoclip. Zolang ze maar niet raken aan onze popsterren en hun commerciële muziek. Je bent een struisvogel.

ANKE : En jij een schijn-heilige: het heeft weinig zin het journaal op te zetten en ondertussen een boek te lezen. Wat lees je trouwens? 'Vurig Verlangen'? 'Nachten Vol Passie'? Lees maar flink verder, zo maak je ook eens wat mee. Zorg maar dat je weet wat je moet aanvangen als er straks wordt aangeboden en het blijkt de prins te zijn op zijn wit paard.

ELKE : Je bent niet mee met je tijd: tegenwoordig is er meer vraag naar jonge knappe managers. En die verplaatsen zich doorgaans niet per paard -eerder per Mercedes, of per BMW - maar die zal jij niet ontmoeten als je met die schooiers blijft omgaan die jij je vrienden noemt.

ANKE : Als ik zou selecteren op de kans dat ze ooit manager of ingenieur worden, of op het prestige van de auto die ze zich later misschien zullen kunnen permitteren, dan had ik nu net zoveel vrienden als jij. Geen enkele!

ELKE : Je bent een zwakkeling. Je klampt je vast aan een bende idioten omdat je zelf geen persoonlijkheid hebt. Ik heb geen vrienden nodig, ik hoef niet per se tot één of andere kudde te horen.

ANKE : Neen. Jij bent overduidelijk meer het type van 'goede herder'.

ELKE : Pff...

ANKE : Zou je de hond achter me aan sturen als ik mij van de kudde zou verwijderen? Of zou je me opsporen, mij knevelen, naar hier sleuren, me opsluiten. Wat is de bedoeling Elke? Dat je een dossier aanlegt met alles wat ik verkeerd doe terwijl mama en papa weg zijn? Je gaat toch zeker wel verslag uitbrengen? Van alles wat ik doe? Of ook van wat ik had willen doen? Is dat jouw opdracht: alles wat

hier gebeurt aan mama overbrieven?

ELKE : Zonder scrupules.

ANKE : Je bent een heks.

ELKE : Neen, Anke, jij bent de heks. Jij kan je niet gedragen zoals het hoort. Jij moet om één of andere reden altijd dwars liggen. Jij doet beloftes die je niet houdt. Jij veegt overal je voeten aan. Jij bent het die mijn weekend verknalt. Niet omgekeerd. En hou nu op! Waar gaat het eigenlijk over? Jij wil uitgaan, en ik neem die verantwoordelijkheid niet op mij. Want ik heb mama gezegd dat ze op twee oren kon slapen. Ik heb beloofd dat ik jou een beetje in het oog zou houden. En op mij kan mama wél rekenen. Over mij heeft mama nooit te klagen.

(Anke zet de televisie een stuk luider en wacht op een reactie van Elke. Als die uitblijft zet ze de tv uit.)

ANKE : Hoe komt dat eigenlijk?

ELKE : Wat?

ANKE : Wat je net zei. Het is waar. Mama heeft nooit klachten over jou. Heb jij nooit zin om tegen haar in te gaan? Ze heeft het toch wel eens mis? Ik bedoel: ik hou ook van mama en papa, maar dat belet toch niet dat ik hen geregeld eens flink de kast op jaag.

ELKE : Ik beschouw 'iemand de kast op jagen' niet als een sport. Waarom zou ik dat met mama doen? Zo slecht hebben we het hier toch niet?

ANKE : Neen, het had erger gekund. Maar ik vind dat wel saai hoor, altijd maar janknikken. Ik laat nu eenmaal graag mijn eigen waarheid horen.

ELKE : Er is maar één waarheid.

ANKE : En hoe zit het met papa? Is hij ook overtuigd dat er maar één waarheid is?

ELKE : Heb jij hem al ooit tegen mama horen in gaan?

ANKE : Neen...

ELKE : Et voilà!

ANKE : ... niet waar mama bij was.

ELKE : Papa ... heeft vroeger dingen gedaan waar hij niet trots op is. Jij moet daar ook